

napojil z makovim oljem. To je potrebno zaradi tega, da dobi kame-
nje svežo in prozorno barvo in je videti, kakor bi bilo mokro. Ta
oljnata mokrina se več ne posuši, in podoba je odslej podobna starin-
ski oljnati sliki.

Narisal sem še načrt za okvir iz mecesnovega lesa, ki mi ga je
lično naredil izurjen mizar. Na okvir sem sam nabil okraske iz me-
cesnovih vejic in potem ves okvir dobro napojil z gorkim lanenim
oljem, ki naredi les trpežen, ga brani pred vlago in črvivostjo ter
mu daje lepo temno barvo. Da ostane podoba čista in se ne nabira
na raskavi kameniti površini prah in druga nesnaga, sem dal v okvir
vrezati šipo. Pritrdil sem okvir s šipo vred z vijaki na podobo, v
zgornjo stranico zadaj sem privil močan obešalni obroček in podobo
obesil na steno. Tehta pet kg in bi se po svoji izdelavi menda naj-
primernejše imenovala: Mozaična podoba iz tolčenega kamnja v
prirodnih barvah.

Zdaj moja kamenita »Vrana« visi v ljubljanskem muzeju v zgor-
njem oddelku na zidu pri oknu med pticami. Spada pa po mojem
mnenju v spodnji oddelek med rudnine, ker je pomembna zaradi
barvanega kamnja, iz katerega je sestavljena. Odtisk, ki ga tu vidite,
je napravljen po fotografični sliki.

Pozneje sem naredil iz barvanega kamnja še dve manjši podobi.
Zadnjo sem si prihranil za svoj domači muzej in visi v mojem sta-
novanju. Četrto podobo sem začel sestavljati med vojno in je nisem
dovršil. Naj ostane taka v spomin na vojno! Napravljen imam lep
načrt za novo kamenito podobo, ki jo začnem v kratkem izdelovati.
Potrebno kamenje sem že nabral v ljubljanski okolici. Če hoče kdo
malih radovednežev videti, kako se delajo take podobe, naj pride sam
pogledat v mojo šolo! Z veseljem sprejemem vsakega, razodenem mu
vse skrivnosti svojega dela in mu lahko pokažem tudi kiparske po-
dobe iz prirodnih predmetov.

Pika ziblje.

Aja, aja, aja,
punčka moja mala,
če boš pridno spala,
ti bom nekaj dala.

Angelcem bom rekla,
bodo koj pritekli,
moji mali punčki
tri kolačke spekli.

Zvezdic bom nabrala,
v venec jih povila,
aja, aja, aja,
punčka moja mila!

Ivan Albreht.

